

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Vniversis Doctoribvs sacræ paginæ, Decretorum, & liberalium Artium
Parisius commorantibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ces suas & illius poterit adimplere.

EPISCOPO ANTISSIODORENSI.

Epist. 273.
De ordinando
Abbate. 5.
Quirici.
Cap. Tuam in
Domino. De
temp. ordinat.

CVM in diocesi tua &c. ut supra lib.
X. epist. LXI.

LEONI TITVLI SANCTÆ
crucis Presbytero Cardinali.

Epist. 273.
De ordinando
Abbate. 5.
Quirici.
Cap. Tuam in
Domino. De
temp. ordinat.

TVAM in Domino diligentiam com-
mendantes, quam super monasterio
sancti Quirici reformando dinosceris adhi-
bere, devotioni tuæ præsentium auctorita-
te mandamus quatinus si non potes eidem
monasterio de persona idonea melius pro-
videre, tu monachum illum quem in litte-
ris tuis de honestate ac industria commen-
dasti, per quem status ejusdem loci creditur
reformandus, nullum prorsus habens
respectum ad petitionem illicitam quam
quidam laici faciebant, sed ex tuæ duntaxat
provisionis officio instituas in Abbatem,
ita videlicet quod ad sacros ordines
non ascendat, cum instante necessitatis ar-
ticulo possit in Abbatem assumi etiam in
minoribus ordinibus constitutus, & laici
memorati non sint consanguinitate vel af-
finitate conjuncti monacho memorato, ut
ex ipsorum petitione debeat contra eum
aliqua sinistra suspicio suboriri.

VNIVERSIS DOCTORIBVS
sacrae pagine, Decretorum, & liberalium
Artium Parisius commorantibus.

Epist. 274.
Confirmatur
quoddam eorū
statutum.
Cap. Ex litte-
ris. De jurar.

EX litteris vestrae devotionis accepi-
mus quòd cum quidam moderni Doc-
tores liberalium artium à majorum suorum
vestigis in tribus præsertim articulis de-
viarent, habitu videlicet inhonesto, in
lectionum & disputationum ordine non
servato, & pio usu in celebrandis exequiis
decedentium Clericorum jam quasi peni-
tūs negligenter omisso, vos cupientes ves-
trae consulere honestati, octo ex vobis ju-
ratos ad hoc unanimiter elegistis, ut super
dictis articulis de prudentum vivorum con-
silio bona fide statuerent quod foret expedi-
ens & honestum, ad illud in posterum
observandum vos juramento interposito
communiter astringendo, excepto duntaxat
magistro G. qui jurare renuens & formi-
dans fidejussoriam pro se tantum obtulit
cautionem. Fuit insuper ad cautelam à
vobis fide præstita protinus constitutum ut
si quisquam magistrorum adversus alios du-
ceret resistendum, & primò, secundò,
tertiòve communitus infra triduum uni-
versitati parere contemneret magistro-
rum, ex tunc beneficio societatis eorum in

magistralibus privaretur. Et quidem hoc
ultimum quidam ex vobis simpliciter, qui-
dam verò nisi satisfaceret, & nonnulli nisi
per nos se admittat aliis obtineret, se intel-
lexisse fatentur. Cum autem supradic-
tus magister G. infra triduum universitati
non paruerit requisitus, juxta conductum
vestrum ex tunc à vobis habitus est exclu-
sus: qui cum satisfactioni condignæ se
postmodum obtulisset, in quatuor vestrum
juramento interposito compromisit illo-
rum dictum pro bono pacis se gratum &
ratum pariter habiturum. Illi verò usi con-
silio sapientum dictum suum communiter
promulgarunt, memorato magistro in vir-
tute juramenti præstiti prohibentes ne
deinceps in licitis universitati resisteret
magistrorum, & injungentes eidem ut tam-
diu in eo statu persisteret quo tunc erat
donec per se vel procuratorem suum se
posse ab aliis magistris admitti per sedem
apostolicam obtineret, salva in omnibus
honestate. Vnde nobis humiliter suppli-
catis ut eundem magistrum, virum uti-
que providum & honestum, qui tamquam
obedientiæ filius quod sibi prædicti qua-
tuor injunxerunt suscepit humiliter & pa-
tienter observat, ex benignitate apostoli-
ca faceremus communioni restitui magis-
trorum. Nos igitur ex præmissis intelligen-
tes eidem magistro fuisse mandatum ut
tamdiu in eo statu persisteret quo tunc
erat donec magistrorum communioni de
mandato sedis apostolicæ redderetur, &
paratus sit super præmissis satisfactionem
congruam exhibere, licet fuerit constitu-
tum ut si quis magistrorum adversus alios
duceret resistendum, & primò, secundò,
tertiòve communitus infra triduum uni-
versitati parere contemneret magistrorum,
ex tunc beneficio societatis eorum in ma-
gistralibus privaretur, & ob hoc ipse fuit
eorum communionem privatus, quia tamen
constitutum non fuit ut in perpetuum hu-
jusmodi privatio perduraret, & tam juris
canonici quam nostri moris existat ut is
qui propter contumaciam satisfactionem
privatur, cum satisfactionem congruam
exhibuerit, restitutionem obtineat, uni-
versitati vestrae præsentium auctoritate
mandamus quatinus supradictum magis-
trum statutis vestris humiliter parere cu-
rantem ad communionem vestrae confor-
tium in magistralibus admittatis.

Epist. 274.
Litteras ap-
policatas
habe aliter
nom.

PLerunque contingit quòd aliqui con-
tra quosdam super aliquibus rebus
nostris litteris impetratis, illis uti multo

tempore postponentes, tunc demum eas exhibere procurant cum aliarum litterarum auctoritate ab eisdem contra quos ipsi primitus litteras impetrarunt ceperint conveniri, dicentes posteriores litteras non valere, utpote non facientes de prioribus mentionem. Cum igitur non sit malitius hominum indulgendum, presentium auctoritate statuimus quatinus si quis nostras litteras impetrans, infra annum postquam copiam iudicum habuerit, ex malitia vel negligentia postposuerit uti eis, auctoritate posteriorum valeat conveniri, licet in ipsis nulla de prioribus mentio habeatur.

*SANCTÆ MARIE IN CAGIA
& Vallis sancte Abbatibus, & M.
Canonico Remensi.*

Cvm I. & A. Canonici sancti Dionysij Remensis ad nostram dudum presentiam accessissent, ex parte quorundam Canonicorum eiusdem Ecclesie nostro apostolatu referarunt quod Abbas eorum super dilapidatione, perjurio, simonia, & quibusdam aliis erat multipliciter infamatus, & cum super iis & aliis cum procuratore ipsius Abbatis apud sedem apostolicam aliquandiu litigassent, nos postmodum venerabili fratri nostro Cathalanesi Episcopo & dilectis filiis Decano sancti Quintini Noviomensis diocesis & magistro Simoni de Vallibus Canonico Laudunensi dedimus in mandatis ut ad Ecclesiam ipsam pariter accedentes, tam in capite quam in membris appellatione postposita corrigere corrigenda & statuerent quae statuenda viderent. *Et infra.* Vnde iudices de voluntate partium Abbate ipso ad administrationem spiritualium restituto, quibusdam discretis & fidelibus viris curam temporalium commiserunt. Post hæc autem Abbatis & Canonicorum iuramenta recipientes, quosdam eorum examinaverunt eodem die, ad examinandos alios diem alium statuendo, quem gratanter pars utraque recepit. Sed statuto die Abbate coram eis minimè comparente, Abbas sancti Iacobi Pruviniensis avunculus ejus se cum litteris de rato patentibus presentavit. Quo nequaquam contradicente, in examinatione ipsa iudices processerunt, & cum die sequenti parati essent sententiam promulgare, procurator jamdictus litteras exhibuit coram eis, in quibus continebatur expressè quoniam appellationem quam prima die interposuerat innovabat. Sed iudices attendentes quod idem Abbas appellationi prædictæ tacitè renuntiave-

Tom. II.

rat iuramentum præstando & ipsorum iudicium subeundo, maximè cum appellationis obstaculum nostris esset litteris interclusum, & de ipsius Ecclesie lapsu irreparabili timeretur, habito virorum prudentum consilio, memoratum Abbatem ab administratione ipsius Ecclesie per sententiam removerunt, correctione membrorum dilata, quam tunc non poterant expedire, à qua sententia tamquam iniqua procurator prædictus ad nostram audientiam appellavit, pro eo quod interlocuti fuerant delegati prædictis ex causis ab appellatione fuisse recessum. Porro præfatus Abbas & procurator Canonicorum propter hoc nuper ad sedem apostolicam venientes, coram dilecto filio nostro Iohanne sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinali, quem ipsis dedimus auditorem, idem Abbas multa proposuit, per quæ dicebat ipsam sententiam merito reprobendam; tum quia litteræ illæ, quarum auctoritate iudices processerant, per suppressionem unitatis fuerant impetratæ, cum Canonici per quos fuerunt obtentæ de triplici excommunicationis sententia, qua per eum pro eo quod aleatores erant & tabernas frequenter intrabant & inobedientes existebant eidem, ligati fuerant, non fecerant mentionem; tum quia post appellationem ad nos interpositam in inquisitione ipsa, cum denuntiationem caritativa communitio minimè præcessisset, eo non restituto, & lite non contestata, in negotio ipso processerant; tum etiam quia iuramenta conspiratorum recipientes iudices contra ipsum, depositionibus minimè coram partibus publicatis nec ostensis eidem, ad sententiam procedere præsumserunt. *Et infra.* Quia verò de conspirationis articulo nobis non potuit fieri plena fides, discretioni vestra per apostolica scripta mandamus quatinus inquisita plenius veritate, si vobis constiterit quod illi conspiratores fuerint quorum constat à iudicibus iuramenta recepta, & quod hoc ipsum Abbas probare voluit coram eis, & quod eorum dicta iudices sequuti tantummodo, cum per alios eadem probata non essent, sententiam protulerunt, vos appellatione remota irritantes processum eorum, in negotio ipso iuxta præscriptam formam in prioribus comprehensam litteris procedatis. Si verò eos conspiratores fuisse nequiverit comprobari, vel licet de hoc constaret, appareat tamen illos nihil super iis deposuisse pro quibus idem fuit Abbas amotus, vel etiam si ali-

N. ij.